



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Z. K.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2023, č.j. MV-203840-10/SO-2022,

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 8. 2. 2023, č.j. MV-203840-10/SO-2022, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9.800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupkyně žalobce JUDr. Ireny Strakové, advokátky.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2023, č.j. MV-203840-10/SO-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 29. 6. 2022, č.j. OAM-51722-48/ZM-2021 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla podle ustanovení § 44a odst. 11 ve spojení s ustanovením § 46 odst. 6 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

karty, neboť zaměstnavatel žalobce je ve smyslu ustanovení § 178f odst. 1 písm. a) téhož zákona nespolehlivý, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že napadeným rozhodnutím bylo porušeno ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu); a dále porušil ustanovení § 50 odst. 2 a 3 téhož zákona, jelikož nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci.
- [3] K průběhu správního řízení žalobce uvedl, že žalovaný v rámci posuzování jeho žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty přistoupil k posouzení spolehlivosti zaměstnavatele (společnosti Litan Weld s.r.o.). Pražská správa sociálního zabezpečení (dále jen „PSSZ“) Všeobecná zdravotní pojišťovna (dále jen „VZP“) i finanční úřad poskytli žalovanému sdělení, že tato právnická osoba není osobou bezdlužnou. Žalobce uvedl, že po seznámení se spisovým materiálem, které proběhlo dne 29. 11. 2021, v součinnosti se zaměstnavatelem předložil žalovanému potvrzení o existenci nedoplatek společnosti Litan Weld s.r.o. ke dni 17. 12. 2021 u finančního úřadu, potvrzení o existenci nedoplatek vůči VZP ke dni 19. 1. 2022 a neexistenci nedoplatek vůči PSSZ ke dni 10. 2. 2022. V této souvislosti žalobce namítal libovůli žalovaného v jeho rozhodování, neboť předložením požadovaných potvrzení, prokazujících bezdlužnost jeho zaměstnavatele unesl důkazní břemeno. Za závažnou újmu pak žalobce označil postup celého správního řízení, kdy žalovaný posečkal 2 měsíce a celý postup prověřování zaměstnavatele opakoval.
- [4] K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2007, č.j. 7 Afs 45/2007-251 s tím, že tento dopadá na uvedené správní řízení. I když neexistuje ústavně zaručené právo cizinců na pobyt cizinců na území ČR, tak přesto musí být případné zamítavé rozhodnutí postaveno na konkrétních skutečnostech, které nebudou v jakémkoliv smyslu diskriminační, přičemž v souladu s platnými zákony při splnění požadovaných podmínek naopak založí legitimní očekávání v kladné vyřízení žádosti. Dále namítal, že žalovanému nic nebránilo věc rozhodnout ve lhůtě do 30 dnů od odstranění vad žádosti, které však nespočívaly na straně žalobce, nýbrž na straně jeho zaměstnavatele. Uzavřel, že v postupu žalovaného lze spatřovat nezákonnost s ohledem na základní zásady vedení správních řízení podle správního řádu; dle žalobce byl postup žalovaného v rozporu s ustanovením § 2 a § 6 správního řádu.
- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí s tím, že průběh správního řízení popisovaný žalobcem v žalobě nemá oporu ve spisovém materiálu. Poukázal na to, že spisový materiál byl k vyřízení odvolání postoupen správním orgánem I. stupně dne 16. 11. 2022. Žalovaný pak v rámci řízení skutečně ověřoval spolehlivost zaměstnavatele žalobce. Ten pak byl dne 28. 12. 2022 seznámen se skutečností, že jeho zaměstnavatele je i v řízení o odvolání třeba označit za nespolehlivého. Dále žalovaný uvedl, že tehdejší zmocněný zástupce žalobce si sám vyžádal lhůtu 30 dnů s posečkáním rozhodnutí, přičemž v této lhůtě žádné relevantní doklady, které by osvědčovaly spolehlivost zaměstnavatele žalobce, nedoložil. Pokud tedy v řízení došlo k překročení lhůty pro vydání rozhodnutí, pak to dle žalovaného bylo důsledkem vyčkání uplynutí lhůty, o kterou sám žalobce požádal. Dále uvedl, že podání, které mu žalobce adresoval, se dostaly do jeho dispozice až poté, co bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, a tudíž je nemohl v rámci odvolacího řízení jakkoliv zhodnotit. Uzavřel, že v daném případě nedošlo

k pochybení při aplikaci zákonných ustanovení, ani k porušení základních zásad správního řízení.

- [6] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [7] Žalobce pobýval na území České republiky na základě zaměstnanecké karty s platností od 13. 9. 2019 do 12. 9. 2021. Dne 26. 7. 2021 podal žalobce žádost o prodloužení zaměstnanecké karty. Žalobce hodlal být zaměstnáván na volném pracovním místě u zaměstnavatele Litan Weld s.r.o., IČ: 273 94 590, které je součástí centrální evidence volných pracovních míst pod č. 18 497 180 759; žalobce by měl být zaměstnán na pracovním místě, které je charakterizováno pomocí klasifikace CZ ISCO jako Svářeč (72121).
- [8] Dne 5. 10. 2021 požádal správní orgán I. stupně o součinnosti spočívající v ověření bezdlužnosti zaměstnavatele žalobce PSSZ, VZP a Finanční úřad pro hlavní město Prahu. Dne 11. 10. 2021 obdržel sdělení od VZP, že zaměstnavatel žalobce není osobou bezdlužnou, přičemž je u ní evidován ke dni 8. 10. 2021 nedoplatek na veřejném zdravotním pojištění a dále dlužné penále (splátkový kalendář nebyl sjednán). Dne 19. 10. 2021 obdržel správní orgán sdělení PSSZ, že zaměstnavatel žalobce není osobou bezdlužnou, přičemž je u ní ke dni 5. 10. 2021 evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále a přírážce k pojistnému v celkové výši 243.621,99 Kč. Na tento nedoplatek nebyl sjednán splátkový kalendář ani nebylo povoleno posečkání. Dne 22. 10. 2021 obdržel správní orgán sdělení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, že zaměstnavatel žalobce není osobou bezdlužnou a ke dni 19. 10. 2021 má na daních u Finanční správy České republiky nedoplatky na daních, u kterých nebylo povoleno posečkání, ani nebyl sjednán splátkový kalendář.
- [9] Dne 10. 2. 2022 obdržel správní orgán od žalobce Potvrzení PSSZ o stavu nedoplateků na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce k pojistnému vydané dne 2. 2. 2022, dle kterého ke dni 1. 2. 2022 nemá zaměstnavatel žalobce nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce k pojistnému. PSSZ přiložila informaci, že z průběhu výpočtu stavu konta plátce za období od 11. 1. 2022 do 1. 2. 2022 zjistila přeplatek. Dále žalobce doložil Potvrzení VZP o stavu závazků týkající se pojistného, penále, pokuty a přírážky k pojistnému, ze kterého vyplývá, že ke dni 19. 1. 2022 VZP neeviduje splatný nedoplatek.
- [10] Dne 7. 4. 2022 správní orgán I. stupně opětovně požádal PSSZ, VZP a Finanční úřad pro hlavní město Prahu o součinnost spočívající v ověření bezdlužnosti zaměstnavatele žalobce, a to z důvodu ověření pravdivosti žalobcem doložených dokumentů a sděleních v nich uvedených. Dne 12. 4. 2022 obdržel sdělení PSSZ, že zaměstnavatel žalobce není osobou bezdlužnou a je u ní evidován ke dni 8. 4. 2022 nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále a přírážce k pojistnému v celkové výši 51.468,93 Kč s tím, že splátkový kalendář nebyl sjednán a že společnost Litan Weld s.r.o. odvody pojistného hradí nepravidelně. Dne 13. 4. 2022 obdržel sdělení VZP, že zaměstnavatel žalobce není osobou bezdlužnou a je u ní evidován ke dni 9. 4. 2022 nedoplatek na veřejném zdravotním pojištění a dlužné penále (splátkový kalendář nebyl sjednán). Dne 6. 5. 2022 pak správní orgán obdržel sdělení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, dle kterého zaměstnavatel žalobce nemá ke dni 3. 5. 2022 evidovány nedoplatky na daních u Finanční správy České republiky.

- [11] Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2022, č.j. OAM-51722-48/ZM-2021, byla žádost žalobce zamítnuta a platnost zaměstnanecké karty dle ustanovení § 44a odst. 11 ve spojení s ustanovením § 46 odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců nebyla prodloužena, neboť zaměstnavatel žalobce je podle ustanovení § 178f odst. 1 písm. a) téhož zákona nespolehlivý.
- [12] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že je zřejmé, že společnost Litan Weld s.r.o. má evidovány nedoplatek a penále na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a dále penále na veřejném zdravotním pojištění, které jsou v případě nedoplatku a penále na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále v nezanedbatelné výši a opakované. Nadto dle PSSZ tato společnost své závazky hradí nepravidelně. Zaměstnavatel žalobce tak je ve smyslu ustanovení § 178f odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zaměstnavatelem nespolehlivým, neboť není ve smyslu ustanovení § 178e téhož zákona osobou bezdlužnou. Dále správní orgán uvedl, že podle ustanovení § 36 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 39 odst. 1 správního řádu usnesením ze dne 13. 5. 2022 žalobci určil lhůtu 10 dní k uplatnění práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a případnému vyjádření se k nim. Dne 13. 6. 2022 se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž do protokolu uvedl, že se vyjádří do 30 dnů. Správní orgán uvedl, že žalobci byla usnesením určena lhůta k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí 10 dnů, která uplynula již dne 9. 6. 2022, a protože žalobce nepožádal o prodloužení této lhůty, tak přistoupil k vydání rozhodnutí.
- [13] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 18. 7. 2022 blanketní odvolání, které dne 24. 7. 2022 doplnil.
- [14] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 8. 2. 2023, č.j. MV-203840-10/SO-2022, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [15] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že doplnil spisový materiál o aktuální sdělení PSSZ a VZP. Dle sdělení VZP ze dne 9. 12. 2022 nemá společnost Litan Weld s.r.o. ke dni 5. 12. 2022 evidován nedoplatek na veřejném zdravotním pojištění a závazek ze dne 13. 4. 2022 byl uhrazen. Ze sdělení PSSZ ze dne 7. 12. 2022 však vyplynulo, že zaměstnavatel žalobce má i nadále evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále v celkové výši 20.617,89 Kč, přičemž na tento závazek nebyl sjednán splátkový kalendář. Dále uvedl, že dne 28. 12. 2022 žalobce prostřednictvím zmocněného zástupce požádal o lhůtu pro vyjádření a doložení dokladů v délce 30 dnů; v uvedené lhůtě a ani do vydání tohoto rozhodnutí se však žalobce k obsahu spisového materiálu již dále nevyjádřil a žádné doklady, které by osvědčovaly, že je společnost Litan Weld s.r.o. bezdlužná, nedoložil. Žalovaný dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č.j. 1 As 68/2008 s tím, že spisovým materiálem má za prokázané, že zaměstnavatel žalobce je ve smyslu ustanovení § 178f odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců nespolehlivý, neboť není dle ustanovení § 178e téhož zákona osobou bezdlužnou, jelikož měl a má nedoplatky vůči PSSZ. Společnost Litan Weld s.r.o. tak byla nespolehlivým zaměstnavatelem v době vydání prvostupňového rozhodnutí a je nadále nespolehlivým zaměstnavatelem i ke dni vydání tohoto rozhodnutí.
- [16] Dále žalovaný uvedl, že pro označení zaměstnavatele za nespolehlivého ve smyslu ustanovení § 178f odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je plně dostačující existence nedoplatku v jakékoliv výši, na který není povoleno posečkání nebo není sjednán splátkový kalendář. Z dikce zmíněných ustanovení vyplývá dle žalovaného nulová tolerance jakékoliv výše nedoplatku, ale i nedoplatku jako takového, u kteréhokoliv správce uvedeného

v ustanovení § 178e odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Dále uvedl, že v daném případě nejsou správní orgány nadány jakoukoliv možností správního uvážení v tom smyslu, že by měly při posuzování spolehlivosti zaměstnavatele zohledňovat výši nedoplatku či důvod, pro který tento nedoplatek vznikl. Závěrem rozhodnutí se pak žalovaný zabýval přiměřeností dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce podle ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců.

- [17] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [18] Žalovaný s projednáním věci bez jednání souhlasil, žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [19] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
- [20] Žalobou napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byla podle ustanovení § 44a odst. 11 ve spojení s ustanovením § 46 odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, neboť zaměstnavatel žalobce byl shledán nespolehlivým ve smyslu ustanovení § 178f odst. 1 písm. a) téhož zákona, neboť není dle ustanovení § 178e téhož zákona osobou bezdlužnou.
- [21] Podle ustanovení § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců: „*Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věte první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.*“
- [22] Podle ustanovení § 46 odst. 6 písm. d) téhož zákona: „*Pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, je-li zaměstnavatel cizince podle § 178f nespolehlivý.*“
- [23] Podle ustanovení § 178f odst. 1 písm. a) téhož zákona: „*Za nespolehlivého zaměstnavatele se pro účely tohoto zákona považuje zaměstnavatel, který není bezdlužnou osobou podle § 178e.*“
- [24] Podle ustanovení § 178e téhož zákona: „*(1) Za bezdlužnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,*
a) u orgánů Finanční správy České republiky,
b) u orgánů Celní správy České republiky,
c) na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a na penále a

*d) na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále.
(2) Bezdlužnost se prokazuje potvrzeními orgánů Finanční správy České republiky, orgánů Celní správy České republiky, okresní správy sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny, která nesmí být ke dni podání žádosti starší 30 dnů.“*

- [25] Soud nejprve uvádí, že z výše citovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců vyplývá nemožnost prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, pokud je zaměstnavatel cizince nespolehlivý. Institut tzv. nespolehlivého zaměstnavatele má jednak předcházet skrytému agenturnímu zaměstnávání a neumožnit zaměstnavatelům, kteří systematicky a dlouhodobě neplní povinnosti vyplývající z jiných než pracovněprávních předpisů (tj. předpisů týkající se např. veřejného zdravotního pojištění, oblasti sociálního zabezpečení, platby daní atd.), cizince zaměstnávat, jednak se samozřejmě jedná o určitý ochranný prvek vůči zaměstnancům (cizincům).
- [26] V daném případě byl aplikován institut nespolehlivého zaměstnavatele ve vztahu ke společnosti Litan Weld s.r.o., u které chtěl být dle své žádosti žalobce zaměstnán, a to z toho důvodu, že ve vztahu k tomuto zaměstnavateli bylo zjištěno, že tento má evidovány nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a na penále a na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále.
- [27] Ze správního spisu vyplývá, že v průběhu řízení budoucí zaměstnavatel měl ke dni 8. 10. 2021 evidován nedoplatek pojistného na veřejném zdravotním pojištění a dlužné penále. Následně bylo žalobcem předloženo potvrzení VZP o stavu závazků týkajících se pojistného, penále, pokuty a přírážky k pojistnému, ze kterého vyplynulo, že ke dni 19. 1. 2022 nemá zaměstnavatel evidován nedoplatek pojistného a penále na veřejném zdravotním pojištění. Poté bylo do spisu založeno sdělení VZP, že zaměstnavatel má ke dni 9. 4. 2022 evidován nedoplatek na veřejném zdravotním pojištění a dlužné penále. Dle sdělení VZP ze dne 9. 12. 2022, založeného do spisu v průběhu odvolacího řízení, zaměstnavatel žalobce neměl ke dni 5. 12. 2022 evidován nedoplatek na veřejném zdravotním pojištění, přičemž předchozí závazek byl uhrazen.
- [28] Ze správního spisu dále vyplývá, že zaměstnavatel měl ke dni 5. 10. 2021 evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále a přírážce k pojistnému v celkové výši 243.621,99 Kč. Následně bylo žalobce předloženo potvrzení PSSZ o stavu nedoplateků na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce k pojistnému, dle kterého ke dni 1. 2. 2022 neměl zaměstnavatel nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce k pojistnému. Poté bylo do spisu založeno sdělení PSSZ, že zaměstnavatel má ke dni 8. 4. 2022 evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále a přírážce k pojistnému v celkové výši 51.468,93 Kč. Dle sdělení PSSZ ze 7. 12. 2022, založeného do spisu v průběhu odvolacího řízení, zaměstnavatel žalobce měl ke dni 6. 12. 2022 evidován na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále v celkové výši 20.617,89 Kč.
- [29] A konečně ve vztahu k daňovým povinnostem zaměstnavatele bylo zjištěno, že ke dni 19. 10. 2021 má na daních u Finanční správy České republiky nedoplatky na daních. Dne 6. 5. 2022 pak správní orgán I. stupně obdržel sdělení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, dle kterého zaměstnavatel žalobce nemá ke dni 3. 5. 2022 evidovány nedoplatky na daních u Finanční správy České republiky.

- [30] Z uvedeného je zřejmé, že nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na daních vznikaly u zaměstnavatele v průběhu více než jednoho roku před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí opakovaně. Jakkoli tedy lze vyslovit dílčí souhlas se žalobcem, že budoucí zaměstnavatel své nedoplatky hradil (resp. že žalobce v průběhu řízení hrazení nedoplateků ze strany zaměstnavatele dokládal), tak na druhou stranu nelze tyto nedostatky v jeho zákonných povinnostech bagatelizovat. Zároveň však lze konstatovat, že pro vyslovení závěru o nespolehlivosti zaměstnavatele z důvodu toho, že není bezdlužnou osobou, nemělo minulé ne/hrazení nedoplateků žádný vliv, jak bude uvedeno dále.
- [31] Správní orgány totiž měly povinnost rozhodovat na základě skutkového a právního stavu v době jejich rozhodování. Tento způsob rozhodování vyplývá přímo z povahy správního řízení, které směřuje k vydání konstitutivního správního rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č.j. 1 As 68/2008-126, č. 1786/2009 Sb. NSS, k tomu viz dále např. rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2019, č.j. 7 Azs 209/2018-37, či rozsudky NSS citované již krajským soudem ze dne 7. 4. 2011, č.j. 1 As 24/2011-79, a ze dne 9. 1. 2019, č.j. 9 As 362/2018-37).
- [32] V době vydání prvostupňového rozhodnutí, k čemuž došlo dne 29. 6. 2022, byl u zaměstnavatele žalobce evidován nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a na pojistném na sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, nikoliv nedoplatek na daních. Žalovaný v rámci odvolacího řízení tento stav u příslušných orgánů ověřil a zjistil, že zaměstnavatel již má evidován pouze nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, nikoliv již nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ani na daních.
- [33] V daném případě však lze dospět k závěru, že pouze v době vydání prvostupňového rozhodnutí nebylo možné budoucího zaměstnavatele žalobce považovat z důvodu jeho nedoplateků za osobu bezdlužnou, a tím byl dán důvod pro aplikaci institutu tzv. nespolehlivého zaměstnavatele. V době vydání žalobou napadeného rozhodnutí však dle obsahu správního spisu nebylo možno tento závěr učinit.
- [34] Soud na tomto místě považuje za nutné odmítnout argument žalovaného uvedený ve vyjádření k podané žalobě, že podání, které mu žalobce adresoval, se dostaly do jeho dispozice až poté, co bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, a tudíž je nemohl v rámci odvolacího řízení jakkoliv zhodnotit. Z obsahu spisu soud zjistil, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Je sice pravdou, že žalobce doručil potvrzení od PSSZ, že jeho zaměstnavatel nemá (a to ke dni 24. 1. 2023) evidovány nedoplatky u PSSZ až po uplynutí lhůty 30 dnů od nahlédnutí do spisu, o kterou požádal zmocněný zástupce žalobce dne 28. 12. 2022. Tato lhůta uplynula dne 30. 1. 2023, nicméně zmocněný zástupce žalobce zaslal dne 3. 2. 2023 (pátek) do datové schránky žalovaného doplnění odvolání, jehož přílohou bylo mimo jiné potvrzení PSSZ ze dne 25. 1. 2023, že ke dni 24. 1. 2023 nemá zaměstnavatel žalobce evidovány nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Dle průvodky datové zprávy bylo toto podání žalobce žalovanému doručeno dne 3. 2. 2023 a zpracováno dne 6. 2. 2023. Nejpozději od tohoto okamžiku tak lze hovořit o tom, že žalovaný měl toto podání k dispozici. K vydání žalobou napadeného rozhodnutí pak došlo až dne 8. 2. 2023, tj. 5 dní poté, co bylo podání žalobce doručeno žalovanému, a 2 dny poté, co bylo toto podání zaměstnancem žalovaného zpracováno.

- [35] Žalovaný tak dle názoru soudu postupoval správně, pokud v odvolacím řízení znovu prověřoval, zda je zaměstnavatel žalobce nadále z důvodu existence nedoplateků tzv. nespolehlivým (tak, aby dostal své povinnosti zjistit skutkový a právní stav ke dni svého rozhodnutí), nicméně ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 8. 2. 2023, byl skutkový stav takový, že zaměstnavatel žalobce neměl evidovány žádné nedoplatky u PSSZ. Vycházel-li tedy žalovaný dne 8. 2. 2023 (v době vydání napadeného rozhodnutí) ze sdělení PSSZ ze dne 7. 12. 2022, ze kterého vyplývalo, že zaměstnavatel žalobce má evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále v celkové výši 20.617,89 Kč, ačkoliv nejpozději ke dni 6. 2. 2023 měl k dispozici potvrzení PSSZ ze dne 25. 1. 2023 o tom, že zaměstnavatel žalobce nemá ke dni 24. 1. 2023 evidován žádný nedoplatek, tak nelze dospět k jinému závěru než, že v řízení postupoval nezákonně.
- [36] Žalovaný tak zatížil své rozhodnutí vadou spočívající v tom, že ke dni vydání nezjistil dostatečným způsobem skutkový stav, resp. skutkový stav, který vzal za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisem, neboť žalovaný měl v době vydání napadeného rozhodnutí v dispozici podání žalobce, které zcela zásadním způsobem zpochybňovalo závěr, že zaměstnavatel žalobce je tzv. nespolehlivým plátcem, avšak toto podání v napadeném rozhodnutí vůbec nezohlednil. Soud tak shledal důvodnou (byť obecnou) žalobní námitku, že žalovaný při svém rozhodování nevycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci.
- [37] K dalším námitkám uvedeným v žalobě soud uvádí, že tyto již důvodnými neshledal. Soud již výše uvedl, že žalovaný jako odvolací orgán je nejen oprávněn, ale přímo povinen si před vydáním svého rozhodnutí ověřit, zda nadále skutkový stav odůvodňuje závěr o nespolehlivosti budoucího zaměstnavatele. Prověřovaly-li tedy správní orgány v řízení budoucího zaměstnavatele opakovaně, tak se dle názoru soudu nedopustily nepřipustné libovůli, jak namítal žalobce.
- [38] Skutečnost, že správní orgán I. stupně posečkal cca 2 měsíce od momentu, kdy mu žalobce doložil potvrzení příslušných orgánů o neexistenci nedoplateků na jednotlivých platbách, aby si znovu před vydáním prvostupňového rozhodnutí prověřil existenci nedoplateků zaměstnavatele, soud rovněž neshledává jako závažnou újmu. Je tomu tak proto, že ohledně zaměstnavatele žalobce zcela důvodně vznikly správnímu orgánu I. stupně pochybnosti, zda tento plní své zákonné povinnosti, a proto byl tento oprávněn si budoucího zaměstnavatele s nevelkým odstupem času znovu prověřit.
- [39] K odkazu na rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2007, č.j. 7 Afs 45/2007-251, soud uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí soud sice shledal nezákonným, nicméně nelze dospět k závěru, že by žalovaný porušil legitimní očekávání žalobce, resp. že by vůči němu postupoval diskriminačně. Dopustil se toliko pochybení, kdy si před vydáním svého rozhodnutí neověřil obsah správního spisu a pominul jeho zásadní doplnění ze strany žalobce. Takový postup je zcela jistě nezákonným, nikoli však diskriminačním. Soud tak k této námitce uzavírá, že v daném případě nenastala situace, kdy by správní orgány nepostavily svá rozhodnutí na konkrétních skutečnostech (pouze nereflektovaly veškeré skutečnosti), resp. že by samotné podání žádosti založilo legitimní očekávání žalobce v kladné vyřízení žádosti.
- [40] Co se týče námitky, že žalovanému nic nebránilo rozhodnout ve lhůtě od 30 dnů od odstranění vad žádosti, které ale nespočívaly na straně žalobce, ale na straně jeho zaměstnavatele, soud uvádí, že délka řízení sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost

napadeného rozhodnutí, neboť lhůty k vydání rozhodnutí dle ustanovení § 71 správního řádu jsou lhůtami procesními. Nedodržení této lhůty proto není důvodem ke zrušení rozhodnutí, stejně jako následné pozitivní chování žalobce není důvodem pro zrušení rozhodnutí. S marným uplynutím lhůty k vydání rozhodnutí je spojena výhradně povinnost nadřízeného správního orgánu učinit opatření proti nečinnosti, jakmile se o nečinnosti dozví. Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti je oprávněn podat také účastník řízení. Žalobce tohoto oprávnění nevyužil a neučinil žádné kroky směřující k ukončení nečinnosti žalovaného, příp. správního orgánu I. stupně. V otázce charakteru předmětné lhůty pro vydání rozhodnutí si soud dovoluje odkázat na ustálenou judikaturu správních soudů (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2012, č.j. 9 As 114/2011-58, nebo rozsudky zdejšího soudu ze dne 22. 7. 2011, č.j. 9A 128/2010-33 či ze dne 23. 11. 2007, č.j. 5A 153/2017-36).

[41] Z výše uvedených důvodů soud pro vadu řízení zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.). Na žalovaném tak bude, aby znovu posoudil otázku bezdlužnosti a na ní navazující otázku nespolehlivosti zaměstnavatele žalobce. S ohledem na uplynutí cca 10 měsíců od vydání žalobou napadeného rozhodnutí pak bude nasnadě znovu u příslušných orgánů ověřit, zda zaměstnavatel žalobce nemá u nich evidovány nedoplatky, a to za účelem náležitého zjištění aktuálního skutkového stavu věci.

[42] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupkyně žalobce JUDr. Ireny Strakové, advokátky. Mimosmluvní odměna činí 6.200 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právní zástupkyně ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupkyně žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty, nezvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tato povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustanovení § 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů tedy činí 9.800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. prosince 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu